

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-6C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622201477
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4622201477.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobkyne: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXXX/XX, D., zastúpená: JUDr. Margita Kytarová, advokátka so sídlom Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, Topoľčany, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G., zastúpený: JUDr. Jozef Dudzík & E. H. C., advokátske združenie, so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v zastavanom území obce G., katastrálne územie G., okres D., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XXX – záhrada o výmere 346 m², parcelné číslo XXXX/XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m² a stavby: rodinný dom so súpisným číslom XXX na parcele číslo XXXX/XXX, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný nemá právo na bytovú náhradu.

III. Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému vypratať nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v zastavanom území obce Solčany, katastrálne územie G., okres Topoľčany, zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX/XXX – záhrada o výmere 346 m², parc. č. XXXX/XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m² a stavby – rodinný dom so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/XXX.

1.1. Žalobu podala z dôvodu, že je výlučnou vlastníčkou v 1/1 nehnuteľností uvedených vyššie. Nehnuteľnosti nadobudla dňa 14.06.2022 od svojej dcéry A. C.. Do uvedeného dňa mal žalovaný oprávnenie užívať nehnuteľnosti ako manžel dcéry žalobkyne. K žalobkyni aj jej dcére, s ktorou sú v rozvodovom konaní, sa žalovaný správa absolútne neprijateľne. Žalovaný nemá k nehnuteľnostiam žiadne vlastnícke právo ani užívacie právo a na návrh žalobkyne ako vlastníčky nehnuteľností dňom 15.06.2022 mu Obec Solčany zrušila trvalý pobyt v uvedenej domovej nehnuteľnosti. Žalobkyňa nemá jediný dôvod pre tolerovanie a trpenie neoprávneného užívania jej nehnuteľností žalovaným.

1.2. Listom jej právnej zástupkyne zo dňa 21.06.2022 vyzvala žalovaného na dobrovoľné vypratanie nehnuteľností a to v lehote do 15 dní od prevzatia výzvy. Žalovaný výzvu na vypratanie prevzal dňa

22.06.2022, posledný deň lehoty na vypratanie bol 07.07.2022. Vo výzve žalovaného upozornila, že pokiaľ sa do uvedenej lehoty dobrovoľne z nehnuteľností nevysťahuje, bude od neho požadovať aj náhradu za užívanie nehnuteľností od 15.6.2022 a to až do vypratania. Žalovaný v právnom zastúpení v odpovedi na výzvu okrem iného uviedol, že neakceptuje, cituje: „mimosúdnu dobrovoľnú výzvu o vypratanie“ a nehnuteľnosti dobrovoľne nevypratá.

1.3. Keďže žalovaný nehnuteľnosti dobrovoľne nevypratá, je žalobkyňa nútená podať túto žalobu na vypratanie nehnuteľností. Zároveň si uplatňuje náhradu trov konania a teda priznanie nároku na ne v rozsahu 100 %.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, listom právneho zástupcu, žiadal žalobu zamietnuť. Podľa neho by mohol právne celú záležitosť jednoznačne vybaviť tým, že podaná žaloba je v príkrom rozpore so základnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (OZ), ktoré hneď vyplývajú z § 3 OZ, keď žaloba potom jednoznačne zneužíva „zdanlivo oprávnené“ nároky žalobkyne.

2.1. Je skutočne pravdou, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností. Je už ale protiprávne zneužívať tento svoj stav, tak aby evidentne došlo k poškodeniu a narušeniu jeho vlastníckych a užívacích práv. Treba veci vidieť od samého začiatku, aby bolo možné dospieť k záveru, že ide evidentne o zneužitie práva a že pôvodný zámer a úmysel bol úplne iný, než ho teraz chce žalobkyňa spôsobiť.

2.2. Treba začať od vzniku vzťahu medzi ním a jeho manželkou A. C., I. A., dcérou žalobkyne. Pred uzavretím manželstva s dcérou žalobkyne A. C. žili ako druh a družka približne od roku 1997, v čase keď mala 18 a pol roka. V tom čase hodnotí ich vzťahy ako usporiadané. Manželstvo uzavreli dňa 15.05.2015. Z ich vzťahu sa narodilo jedno maloleté dieťa, a to maloletý J., nar. XX.XX.XXXX. Faktom je však, že ich vzťah skončil rozvodom, ktorý sa vedie na Okresnom súde Topoľčany.

2.3. Aby mala dcéra žalobkyne aspoň akú takú šancu na zverenie syna, keďže počas rozvodového konania bola jeho maximálna snaha získať syna na čas po rozvode do jeho výchovy a opatery, urobila na neho a na syna taký podraz, že rodinný dom, ktorý previedol do výlučného vlastníctva svojej manželky A. C., táto previedla do vlastníctva svojej matky a tým oficiálne vytvorila stav, kedy zanikli jeho práva, ako manžela, a otca dieťaťa na inak regulérne legálne užívanie, resp. spolunažívanie uvedeného bytu v rodinnom dome. Tento stav zneužila žalobkyňa spolu s jej dcérou aj v súvislosti s prihlásením k trvalému pobytu a na ich zárok mu Obecný úrad Solčany dokonca zrušil aj trvalý pobyt v uvedenom rodinnom dome.

2.4. Podotýka, že predmetný rodinný dom postavil počas spoločného bývania, dokonca ešte pred uzavretím manželstva z finančných prostriedkov z jeho výlučného vlastníctva. Svoj v tom čase pozitívny vzťah k dcére žalobkyne práve realizoval takým spôsobom, že on si nenechal na tomto rodinnom dome ani len spoluvlastnícky podiel. Uspokojil sa s tým, že ako partneri a potom aj manželia mu právo na užívanie bytu v rodinnom dome patrí rovnako, tak ako aj toto právo patrí jeho manželke a rovnako tak aj ich synovi J.. Dodáva, že tak urobil proti vôli svojich dvoch starších synov z prvého manželstva, ktorí z týchto dôvodov na neho zanevrelí.

2.5. Jeho práva sa zabezpečili jedine spísaním testamentu, ktorý zriadila jeho manželka u JUDr. Palugovej a toto mu postačovalo, aby považoval za dostatočné zabezpečenie jeho bývania v predmetnom rodinnom dome. Ani len nepredpokladal, že existuje právne legálna cesta, ako zneužiť tento stav, pripraviť ho nielen o byt v rodinnom dome, či dokonca aj o právo bývania v tomto rodinnom dome, v konečnom dôsledku, aby vypratá uvedený rodinný dom pre niekoho cudzieho. Z toho teda vyplýva, že postupom jeho manželky za pomoci žalobkyne sa deje právna krivda v jeho neprospech.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení, listom právnej zástupkyne, k vyjadreniu žalovaného uviedla, že vypratávané nehnuteľnosti nadobudla darom od svojej dcéry A. C., ktorá však bola od počiatku ich výlučnou vlastníčkou, rodinný dom si dala postaviť za slobodna výlučne za jej peniaze a nemá vo vzťahu k žalovanému žiadne záväzky ani povinnosti, ktoré by vyplývali z jej výlučného vlastníctva k vypratávaným nehnuteľnostiam. Pokiaľ si pamätá, žalovaný vypratávané nehnuteľnosti nikdy nevlastnil, tak ich jej dcére nemohol ani previesť, ako uvádza v jeho vyjadrení.

3.1. Žalovaný do spoločnej domácnosti s jej dcérou dlhodobo neprinášal nijaký príjem, dokonca neprispieval ani na jeho vlastné náklady na bývanie. Pokiaľ vie, odkedy začali s jej dcérou spolu žiť, žalovaný ani nikdy poriadne nepracoval, mal nejaký komisionálny obchod, ale nešlo mu to, opravoval autá. O syna sa začal veľmi zaujímať až po tom, keď dostal zo súdu návrh na rozvod podaný jej dcérou. Dovtedy ho odviedol do školy alebo zo školy a rozčuľoval sa, keď mal ísť pre neho skôr, lebo mal rozrobené auto. Inak sa mu do rozvodu nijak mimoriadne nevenoval. Zrazu sa mu začal venovať po doručení návrhu na rozvod a robil to okato, všetko na ulici, asi aby si zabezpečil svedkov jeho „starostlivosti“ (aj počas choroby a horúčok nechal sedieť jej vnúčika na ulici, tam mu podával lieky, kŕmil ho, všetko pred susedmi...) Myslí si, že to začal robiť len preto, aby mal syna ako rukojemníka na zabezpečenie si „strechy nad hlavou“. Rozvod a starostlivosť o dieťa je predmetom samostatného konania. V tomto konaní ona ako výlučná vlastníčka po práve žiada o vypratanie jej nehnuteľností, ktoré žalovaný užíva neoprávnene od 15.06.2022 a dobrovoľne sa vypratať odmietol.

4. Žalovaný v priebehu konania podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalobkyni aby umožnila žalovanému sprístupnenie nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. G., zapísané na Okresnom úrade Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXXX parc. reg. „C“ č. XXXX/XXX záhrada o výmere 346 m², parc. č. XXXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m² a rodinného domu súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/XXX a to vydaním kľúčov žalovanému na sprístupnenie dvora a rodinného domu so súp. č. XXX/XX, neodkladne a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany vo veci samej pod sp. zn. 6C/43/2022 - o vypratanie predmetných nehnuteľností.

4.1. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.08.2022 č.k. 6C/43/2022-52 bol návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

4.2. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.09.2022 sp. zn. 5Co/102/2022-93 odvolací napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.3. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.11.2022 č.k. 6C/43/2022-116 súd uložil žalobkyni povinnosť umožniť žalovanému sprístupnenie nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. G., zapísané na Okresnom úrade Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXXX parc. reg. „C“ č. XXXX/XXX záhrada o výmere 346 m², parc. č. XXXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m² a rodinného domu súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/XXX a to vydaním kľúčov žalovanému na sprístupnenie dvora a rodinného domu so súp. č. XXX/XX, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany vo veci samej pod sp. zn. 6C/43/2022 - o vypratanie predmetných nehnuteľností. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2023, potom ako bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.12.2022 sp. zn. 5Co/145/2022-157.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, listom právneho zástupcu, doručenom dňa 07.03.2023 uviedol, že v krátkom čase očakávajú vytyčenie termínu pojednávania vo veci rozvodu jeho manželstva, pričom problém môže nastať len v časti úpravy práv a povinností k maloletému J.. Pokiaľ ide o vypratanie, ktoré je predmetom tohto konania, bude s najväčšou pravdepodobnosťou takejto žalobe vyhovené, lebo skutočne vlastníkom rodinného domu on nikdy nebol, napriek tomu, že ho postavil. Zabezpečenie jeho bývania sa však bude musieť riešiť bytovou náhradou, pretože právo na bývanie v tomto byte mal či už ako manžel predchádzajúcej vlastníčky, alebo ako užívateľ bytu v rodinnom dome, ktoré právo mu nijakým spôsobom nemohlo zaniknúť. Nutnosť zabezpečenia bytovej náhrady vyplýva jednak z ustanovenia § 4 OZ, podľa ktorého „Protí tomu, kto právo ohrozí, alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd“ a ustanovenie § 853 ods. 1 OZ (analógia), podľa ktorého „Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie“. Argumenty pre takýto postup sú uvedené v jeho písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 18.07.2022. Postup žalobkyne a jeho manželky je naprosto prehľadný a zneužívajú jeho práva. Preto pri rozhodovaní o vyprataní bude musieť byť vypratanie podmienené pridelením náhradného bytu pre neho.

6. Vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 05.04.2023 na ktorom právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa nadobudla vypratávané nehnuteľnosti darovacou zmluvou V 369/2005, ktorej klad bol povolený dňa 14.06.2022. Pôvodnou prvou a jedinou vlastníčkou vypratávaných nehnuteľností bola

dcéra žalobkyne A. C.. Rodinný dom nadobudla výstavbou v roku 2006. Manželstvo žalovaného a dcéry žalobkyne bolo uzavreté dňa 15.05.2015, teda niet sporu, že vypratávané nehnuteľnosti nemôžu patriť do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného a dcéry žalobkyne.

6.1. K aktu darovania vypratávaných nehnuteľností uviedla, že k tomu došlo z dôvodu pretrvávajúceho agresívneho správania sa žalovaného nielen k dcére žalobkyne, ako jeho manželke, ale aj k samotnej žalobkyňi, pričom žalobkyňa bola svedkom toho, keď sa žalovaný okrem iného jej dcére vyhrozil, že bude mŕtva, ak on bude musieť opustiť vypratávaný dom.

6.2. Ďalej právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že dôvod pre vypratanie súdom stále trvá, a to napriek tomu, že žalovaný od 22.06.2022 reálne osobne vypratávané nehnuteľnosti neužíva, ale zostali mu tam v niekoľkých veciach osobné veci, na prevzatie ktorých bol vyzvaný, aj sa pre ne dostavil, aj ním privolaná policajná hliadka ho vyzvala, aby si tie veci prevzal tie veci si začal brať ale potom sa vyjadril, že má plný kufor a príde si pre veci v inom čase.

6.3. K požadovanému náhradnému bývaní uviedla, že keby boli tomu aj splnené podmienky na uloženie povinnosti pre zabezpečenie bytovej náhrady, tak sú tu minimálne už uvedené dôvody, z ktorých dva zdôrazňuje, a to je dlhodobé agresívne správanie žalovaného voči žalobkyňi a jej blízkej osobe a po druhé skutočnosť, že žalovaný má od 22.06.2022 permanentne zabezpečenú bytovú náhradu, ktorú si zabezpečil sám.

7. Právny zástupca žalovaného vo veci uviedol, že žalovaný má 67 rokov a nikto nikdy ho vo svojom okolí nepovažoval za nijakého vulgárneho násilníka, útočníka, čo už zhodnotil aj vo svojom rozhodnutí krajský súd, keď rozhodoval o predbežnom opatrení. Nikdy netvrdili, že žalovaný bol vlastníkom týchto nehnuteľností. To, čo už napísali do vyjadrenia o prevode vlastníckych práv, mali na mysli rozhodnutie žalovaného urobiť také právne úkony, podľa ktorých by žalovaný nebol vlastníkom týchto nehnuteľností, lebo to neboli len vlastnícke práva žalovaného manželky, o stavbe domu rozhodol žalovaný, žalovaný túto stavbu financoval z prevažnej väčšiny a žalovaný z úprimnej lásky k jeho manželke sa vylúčil z toho, aby tam mohol byť spoluvlastníkom na týchto nehnuteľnostiach.

7.1. Faktom je, že tento rodinný dom, bez ohľadu na to, na koho bude papierovo napísaný, má nepochybne zabezpečovať bytové pomery a podmienky žalovaného, vrátane jeho manželky a dieťaťa.

7.2. Pokiaľ ide o vypratávanie, ktoré je žalované, je treba povedať, že žalobkyňa urobila najprv exekúciu, vyhodila ho z domu, avšak faktom je, že účely toho domu boli jednoznačné pre obidvoch manželov a ich syna, bez ohľadu na to, koho je na papieri napísaný. Ak tento účel bol narušený postupom žalobkyne, potom nepochybne je to porušenie § 3 Občianskeho zákonníka a klasické štandardné zneužitie práva. Ak by k tomuto súd dospel k takému záveru, potom musí žalobu zamietnuť, pretože o takéto zneužitie práva ide.

7.3. Pripúšťa, že v budúcnosti je možné, že o ten byt v rodinnom dome nejakým spôsobom žalovaný príde, ale jeho práva musia byť zabezpečené v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, § 4 a § 853 ods. 1 a zabezpečiť bytovú náhradu. V súčasnosti bol nútený zabezpečiť si náhradné ubytovanie v garsónke na určitú dobu, za túto garsónku samozrejme musí platiť, čo by v byte v rodinnom dome nemusel. Za súčasnej situácie žiada, aby súd žalobu zamietol v súlade s tým, že ide o postup v rozpore s § 3 OZ, aj s ohľadom na to, že manželstvo stále trvá a stále je od čoho odvodzovať právo na bývanie v tomto dome. Aj keby tak nebolo Občiansky zákonník dáva možnosti zabezpečiť vypratanie pridelením bytovej náhrady v rozsahu náhradného bytu.

8. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaný je agresívny, dcére sa vyhrážal smrťou a dokonca aj pred ňou, že bude mŕtva, keď bude musieť odísť z toho domu. Dcéra vyhrážanie oznámila na políciu, kde bola vypočutá aj s ňou a polícia to odmietla 04.03.2022. Pre agresívne správanie žalovaného sa jej dcéra A. C. rozhodla previesť predmetnú nehnuteľnosť na ňu. Rodinný dom nadobudla jej dcéra, ktorá od 18 rokov stále robila, mala 4 kaderníctva a žalovaný jej bral všetky peniaze a z toho sa robil dom na jej meno za slobodna. Je pravdou, že za slobodna dcéry žalovaný býval u nej. Žili spolu 25 rokov. Stavbu domu financovala dcéra tak, že žalovaný jej bral peniaze a z toho to on financoval. Podľa nej všetko financovala dcéra, žalovaný nikdy nepracoval.

9. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že bol vyhodnený na ulicu. Stalo sa, že prišiel z dovolenky so synom a boli vymenené zámky. Nemohol dostať do domu, zostali mu tam všetky peniaze, všetok majetok, má tam pás, rodný list, nikto mu nič nechcel dať. V súčasnosti býva v prepožičanej garsónke, za ktorý musí platiť mesačne po 280,- eur. Poukázal na to, že matka mu nechce dávať dieťa. Trikrát bol predvolaný na policajný inšpektorát kvôli vyhrážkam zavraždenia manželky, žalobkyne, ktorá tiež povedala, že ju chce zabiť.

9.1. Žalovaný ďalej uviedol, že keď mala jeho manželka 18 a pol roka sa zoznámili na zábave a žalobkyňa ju za to vyhodila z domu s dvomi igelitkami. On mal vtedy dvojizbový byt v jeho vlastníctve, kde ju prítulil. Potom predal dvojizbový byt za 220.000,- Sk a dcéra žalobkyne v tom čase pracovala v cukrárni, odkiaľ ju preložil do obchodu s odevmi, kde robila ako predavačka, aby lepšie zarobila. Po predaji bytu išli na 5 rokov do prenájmu. Za tie peniaze, čo predal byt postavil prvé kaderníctvo v Topoľčanoch na námestí. Tam bývali v prenájme, prvé kaderníctvo postavil, čo mu priateľ vyrobil nábytok a všetko zaplatil on. Manželke vybavil živnosť s tým, že jej to nechceli vydať, pretože nemala doklady, prax pre vedenie kaderníctva. Tak poprosil na stanici holiča o potvrdenie, že ona brigádovala u neho. V roku 2000 otvorili jej živnosť a postavilo sa prvé kaderníctvo. Po roku otvoril druhé kaderníctvo, do ktorého prešla manželka a on našiel zamestnankyne. Manželka robila vo svojom kaderníctve a on sa staral o ďalšie kaderníctvo. O rok otvoril ďalšie kaderníctvo s tým, že on všetko financoval, manželka nemala z čoho. Takto otvoril 5 kaderníctiev, z čoho jedno v Partizánskom a 4 v Topoľčanoch. Podľa žalovaného dcéra žalobkyne nemohla zarobiť na dom. On bol podnikateľ, mal živnosť od roku 1990. Odvtedy podnikal, otvoril si komisionálny obchod. Potom robil ďalší komisionálny obchod, chodil do Turecka a do Poľska aby mohol predávať na burze. Každú sobotu, nedeľu chodil po Slovensku na burzy. Potom dostal odstupné za kaderníctvo, že ho pustil známej za 5.000,- eur, druhé kaderníctvo za 180.000,- Sk. Takže predmetný rodinný dom bol financovaný z jeho peňazí. Pretože v tom čase mal manželku rád, ktorá bola vtedy vyhodnená z domu, nebol dom písaný na neho.

9.2. Ďalej uviedol, že nemá zabezpečené bývanie, teraz žije v garsónke, sú tam vytvorené podmienky keď príde k nemu syn, ide o jednu izbu.

10. Na pojednávaní dňa 06.09.2023 svedok K. H. vo svojej výpovedi uviedol, že pozná žalobkyňu ale lepšie žalovaného, ktorého pozná ako suseda. K stavbe rodinného domu, ktorého vypratanie je predmetom konania svedok uviedol, že okolo celej stavby „behal“ žalovaný, všetko riadil, financoval. On mu robil vodu, odpad, kanalizáciu a žalovaný to financoval. Má vedomosť o tom, že tam mal majstra, s ktorým sa vtedy rozprával a tento mu povedal, že všetko financoval žalovaný, aj keď osobne nevidel, že mu dával peniaze. Manželka žalovaného chodila len pozeráť ako stavba rastie, sem-tam prišla s kamarátkou a chválila sa.

10.1. Svedok A. L. vo svojej výpovedi uviedol, že pozná obe strany sporu, bližšie žalovaného, s ktorým sú známy. Žalovanému chodil robiť dokončovacie práce na dom. Podbíjal mu podhľady, robil mu fasádu, staval mu altánok a rôzne dokončovacie práce vo vnútri. O tieto práce ho požiadal žalovaný. Za tieto práce mal vyplatenú odmenu, ktorú vyplácal žalovaný. S manželkou žalovaného do styku nedochádzal. Vždy jednal so žalovaným, čo potrebuje urobiť.

10.2. Svedkyňa A. C., dcéra žalobkyne a manželka žalovaného, vo svojej výpovedi uviedla, že keď sa zoznámila so žalovaným mala 19 rokov, bola mladá, neskúsená. Bola vyučená kadernička. Zo začiatku robila v cukrárni. Žalovaný býval vtedy v pivničnom byte, nemal ani korunu, povedal jej, že všetko prehral v kasíne. Niekoľkokrát od neho odišla domov. Ako pubertiačke sa jej nepáčili určité názory matky, ktorá ju nechcela pustiť nikam. Spoznala žalovaného a chcela skúsiť slobodu, tak u neho prespala, matke sa to nepáčilo, bola s tým nespokojná. Bavila ju kadernička robota a našla si prácu aj v kaderníctve. Keďže žalovaný videl, že je v nej potenciál a on nemal vtedy žiadne peniaze, tak ju použil ako zdroj financií. Predal ten pivničný byt a išli do prenájmu. Všetko ona platila a financovala. Otvorilo sa kaderníctvo na námestí. On predal ten byt, kúpil auto. Otvorilo sa kaderníctvo, spravil im to kamarát žalovaného za 3.000,- Sk. Chcela dámske kaderníctvo, žalovaný jej povedal, že nemá na to peniaze a začali len so strihaním pánov. Bolo to v roku 2000. Najskôr robila sama a potom sa prihlásila zamestnankyňa, kadernička. Jej snom bolo mať dom, tak si založila stavebné sporenie, z ktorého zakúpila pozemok. Každý rok založila nové kaderníctvo. Celkovo ich bolo 4. Došlo k tomu na základe tržieb, ktoré všetky odovzdávala žalovanému a on s nimi nakladal. Dom postavil otec jej kamarátky. Dohodli sa, že keď budú peniaze, tak sa dom spraví. Dom sa staval od roku 2005 do roku 2006. Keďže mala málo peňazí

a bolo viac kaderníctiev, zobrala si ďalší úver z Tatrabanky na dokončenie domu, vo výške 800.00,- Sk. To jej stačilo na dokončenie. Poslednú splátku zaplatila v roku 2012, tri roky pred uzavretím manželstva. Všetky tržby žalovanému odovzdávala, on narábal s peniazmi. Odkedy boli spolu tak žalovaný nikde nepracoval. Žili len z tržieb kaderníctva, všetky peniaze mu odovzdávala.

10.2.1. Ďalej uviedla, že iba ona, teda svedkyňa, bola zapísaná ako vlastníčka rodinného domu, s čím žalovaný súhlasil, lebo si bol vedomý toho, že to ona všetko financovala. To, že neskôr darovala nehnuteľnosť žalobkyni, bola k tomu prinútená. Viac sa začala starať o rodičov, jej otec je po porážke už 20 rokov. Začala rodičom pomáhať, nakupuje im, stará sa o nich. Žalovanému to začalo vadieť, že sa im venuje. Začal mať ich dieťa ako nástroj proti nej, začal ho manipulovať, štváť ho proti nej a starým rodičom. Začal ju vyháňať z domu. Dňa 04.03.2022 nahlásila na políciu, že sa jej vyhráža smrťou. O tomto existuje záznam na polícii. Žalovanému začalo vadieť, že svoju mamu, teda žalobkyňu, začala vodiť do domu za svojim vnukom. Nikdy sa žalovaný nestretol so žalobkyňou. Policajti jej povedali, že aby bola vklude a prespávala u rodičov. Bála sa o svoj život, keďže jej bolo vyhrozené smrťou, a preto sa rozhodla darovať spomínaný rodinný dom žalobkyni. V súčasnosti býva ona v rodinnom dome spolu so synom. Žalovaný tam nebýva od 30.07.2022. Nevie si predstaviť v žiadnom prípade, že by sa žalovaný mal vrátiť bývať do domu, v ktorom vychováva syna.

10.2.2. Ďalej vo veci uviedla, že dom staval pán A. a brával si tam nejakých robotníkov. Ona bola s ním v komunikácii telefonicky, alebo aj v dome sa stretávali, keď niečo potreboval. Žalovaný vtedy nepracoval, takže bol v pohotovosti, keď pán A. niečo potreboval, tak mu to priviezol na aute. Je pravdou, že aj žalovaný vyplácal robotníkov, lebo ona mu odovzdávala všetky peniaze.

10.3. Žalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že materiál sa dohodol s pánom A., že ho bude kupovať on, pretože sa to dalo bez dokladu lacnejšie. Stálo to 700.000,- Sk. Staviteľ pán A. si za prácu pýtal 750.000,- Sk. Kúpa pozemku v roku 2005 bola 265.000,- Sk. Stavba domu bola dokončená v roku 2007. Hneď nato, ako sa dokončila stavba domu zobral manželku k notárke JUDr. Palugovej, ktorá tam spísala listinu, na základe ktorej bol dedičom iba on.

10.3.1. K jeho finančnej situácii uviedol, že bývali s manželkou spolu na Stredánskej ulici v jeho vlastnom byte 4 roky. Potom byt predal. Od jeho kamaráta si zobrali na 5 rokov do prenájmu byt. Za svoj byt dostal v hotovosti 184.000,- Sk a dodatočne mu bolo ešte vyplatených 40.000,- Sk. Povedal, že by bolo dobré si postaviť dom, keď už peniaze mal na to. V tom čase mal tri komisionálne obchody. Chodil do Rakúska, Turecka, Nemecka, kde kupoval šatstvo, zlato, ktoré predával v obchode. Pravdou je, že v obchode to moc nešlo, tak chodil po celom Slovensku na burzy. Chodil do Rakúska na Mexiko platz, kde kupoval elektroniku. Na inzeráty kupoval použitú elektroniku a tú predával v obchode. Rodinný dom sa postavil za jeden rok. Jeho manželka nijako nemohla zarobiť peniaze, lebo dom vyšiel 1,5 mil. Sk. Hneď na to o mesiac sa kúpilo v Nitre motorové vozidlo Toyota Raw 4 za 920.000,- Sk, čo napísal na meno svedkyne, teda jeho manželky. K spomínanému úveru svedkyňou uviedol, že platilo sa za to auto mesačne, ale jedenkrát do roka mali možnosť vyplatiť v hotovosti peniaze, takže za 5 rokov mali auto vyplatené.

11. Právna zástupkyňa žalobkyne vo svojej záverečnej reči uviedla, že naďalej tvrdia, že je stále dôvod pre vypratanie nehnuteľnosti, keď potvrdil aj žalovaný, že nehnuteľnosť nie je stále vyprataná. Čo sa týka vecí, ktoré sa nachádzajú v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, sú to jeho osobné veci, ktoré si odmietol prevziať. Nikto žalovanému nebráni k prevzatíu osobných vecí. Nesporne preukázali v konaní, písomnými listinami, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vypratania nadobudla do výlučného vlastníctva ešte v roku 2005 a v 2006 dcéra žalobkyne, žalovaný nikdy nebol vlastníkom uvedených nehnuteľností, užívacie právo k týmto nehnuteľnostiam mu bolo založené uzavretím manželstva s dcérou žalobkyne, avšak potom, čo dcéra žalobkyne podala návrh na rozvod začali medzi nimi konflikty, ktoré viedli k tomu, že žalobkynina dcéra z obavy o svoj život musela z vlastného domu utekať, to bolo na jar v roku 2022, doma nemohla prespávať, ako sama potvrdila dnes ako svedkyňa, v dome okrem vchodových dverí nie sú žiadne dvere, ktoré by boli na zámok. Z rozvodového spisu vyplýva, že žalovaný začal dieťa pochádzajúce z manželstva odľudzovať od matky, a preto sa rozhodla, že z dôvodu tohto agresívneho správania žalovaného voči nej, aj voči jej rodine, že prevedie vlastníctvo nehnuteľnosti práve na matku, t.j. žalobkyňu. Bolo to najmä potom, keď sa žalovaný vyjadril synovi, že neboj sa, raz tam budeme bývať len ty a ja a bolo to bezprostredne potom vyhrážaní sa smrťou vo vzťahu k dcére žalobkyne. Tá z toho usúdila, že ak by jej naozaj smrteľne ublížil celý majetok by pripadol jemu. Preto došlo k tomuto úkonu darovania. Pokúšali sa predísť súdnemu konaniu a dali výzvu

na vypratanie nehnuteľnosti dobrovoľne, 16.06.2022, keďže žalovaný sa odmietol vypratať, tak tam pristúpila žalobkyňa k čiastočnému vyprataniu tým, že zabránila vstupu žalovaného do domu. Pozitívom tohto kroku bolo, že prestali osobné napádania, od tej doby už polícia do vypratávaných nehnuteľností nechodí a teda dosiahlo sa to, čo bolo cieľom čiastočného vypratania, aby konečne nastal klud medzi jednak manželmi C. a jednak aj vo vzťahu žalovaného k žalobkyňi, keďže už do predmetného domu žalovaný nemá prístup.

11.1. Pokiaľ ide o otázku bytovej náhrady, stotožňuje sa s názorom, že za normálnych okolností by mal žalovaný nárok na zabezpečenie bytovej náhrady, avšak zdôrazňuje dva právne relevantné momenty, a to po prvé agresívne správanie žalovaného, jednak voči svojej ešte stále manželke a po druhé nestotožňuje sa s názorom, alebo s vyjadrením žalovaného, že žije na ulici, keď len má prepožičanú garsónku, ale tvrdí, že má zabezpečenú bytovú náhradu primeranú jeho sociálnemu statusu a je irelevantné, že si túto bytovú náhradu zabezpečil sám. Má riadne uzavretú nájomnú zmluvu. V predmetnej garsónke vykonal aj kolízny opatrovník obhliadku z hľadiska vyhovovania podmienkam pre styk dieťaťa s otcom a teda požiadavka, aby žalobkyňa zabezpečila bytovú náhradu sa javí ako bezpredmetná. Pokiaľ by hrozilo žalovanému, že doterajší nájom má len na určitú dobu a nemá tam garanciu dlhšieho nájmu, potom by prichádzala do úvahy otázka zabezpečenia bytovej náhrady, ale je tu prekážkou tá prvá námietka a to je dôvody prečo došlo k čiastočnému vyprataniu arogancia, agresia na strane žalovaného. V takých prípadoch Občiansky zákonník považuje za nespravodlivé, nemorálne, aby mu žalobca zabezpečoval bytovú náhradu.

12. Právny zástupca žalovaného vo svojej záverečnej reči uviedol, že odkazuje na ich písomné vyjadrenie k žalobe, k § 3 Občianskeho zákonníka, pretože podľa neho podaná žaloba je zneužitie práva. Ako takú by ju bolo treba zamietnuť, čo aj navrhovali. Berie však do úvahy regulérny zápis vlastníckeho práva na LV, pretože nevedia zabezpečiť, aby to vlastnícke právo bolo legálne zmenené a zapísané na niekoho iné, než je žalobkyňa. To, že budú na žalovaného nadávať, robiť z neho to, čo nikdy nebol, dávať mu do svojho života vlastnosti, ktorých sa nikdy nedopúšťal, neznamena, že je žaloba oprávnená. Ak budeme rešpektovať vlastnícke právo, rešpektujeme aj vlastnícke právo resp. užívacie právo žalovaného a bavme sa o tom, že to jeho právo je minimálne tak dôležité a tak závažné, ako právo žalobkyne a porovnať dôležitosť, oprávnenosť práva na užívanie v tomto byte s vlastníckymi právami žalobkyne. Preto si myslí, že svojvoľný zákrok žalobkyne „vypratáním“ bez prítomnosti žalovaného v čase kedy je mimo svojho bydliska má ďaleko od právneho postupu. Ak teda bude súd rozhodovať v súlade so žalobou bude musieť rozhodnúť aj o tom, že mu zabezpečí minimálne náhradný byt rovnakej kvality, aký musel opustiť. To, že bol žalovaný prinútený nájsť si iné bývanie v garsónke nie je vyriešenie tohto právneho vzťahu, pretože ide o dočasné riešenie, ktoré ničím jeho práva nezabezpečuje. Takže navrhuje buď zamietnutie žaloby pre zneužitie práva a ak súd vyhovie žalobe zabezpečiť bytovú náhradu pre žalovaného s priznaním náhrady trov konania.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného, svedkyne A. C., svedkov K. H., A. L., oboznámením sa s obsahom výpisu z LV č. XXXX, oznámenia o zrušení trvalého pobytu, písomnej výzvy na vypratanie, písomnej odpovede na výzvu na vypratanie nehnuteľností, kópie nájomnej zmluvy, daňových priznaní žalovaného, kúpnej zmluvy, zmluvy o hypotekárnom úvere, zmluvy o záložnom práve, obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2C/26/2022 a 10P/43/2022, ostatných listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

13.1. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. G., okres Topoľčany, zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX/XXX – záhrada o výmere 346 m², parc. č. XXXX/XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m² a stavby – rodinný dom so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/XXX. Ako vyplýva z časti B/2 žalobkyňa nehnuteľnosti nadobudla titulom darovacej zmluvy vedenej pod V 2091/2022, a to na základe darovacej zmluvy, uzavretej dňa 14.06.2022 s jej dcérou A. C., manželkou žalovaného.

13.2. Z pôvodného výpisu z LV č. XXXX s dátumom vyhotovenia 13.03.2006 vyplýva, že dcéra žalobkyne a manželka žalovaného, v tom čase ešte za slobodna pod menom A. A., bola vedená ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností. Pozemok zakúpila A. A. na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 07.03.2005.

13.2.1. Zo zmluvy o hypotekárnom úvere vyplýva, že dňa 16.02.2006 uzatvorila dcéra žalobkyne a manželka žalovaného v tom čase pod menom A. A., zmluvu o hypotekárnom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý Tatrabankou, a.s. hypotekárny úver vo výške 800.000,- Sk.

13.2.2. Z listu Tatrabanky, a.s. zo dňa 17.07.2012 vyplýva, že banka umožnila A. A. predčasné splatenie hypotekárneho úveru ku dňu 15.08.2012 s celkovou výškou pohľadávky banky spolu 4.717,49 eura.

13.3. Ako vyplýva z vyjadrenia strán sporu žalovaný žil s dcérou žalobkyne približne od roku 1997, ktorá v tom čase mala viac ako 18 rokov. Manželstvo uzavreli dňa 15.05.2015. Zo začiatku žalovaný žil s dcérou žalobkyne v jeho dvojizbovom byte, a to po dobu 4 rokov. Potom byt odpredal a žili po dobu 5 rokov v prenajatom byte. V roku 2005 sa začalo so stavbou rodinného domu, vedeného vo vlastníctve dcéry žalobkyne a manželky žalovaného s tým, že medzi žalovaným a jeho manželkou je rozdielne tvrdenie príčinenia sa o nadobudnutie tejto nehnuteľností, keď podľa svedkyne bolo to z finančných prostriedkov, ktoré získala prevádzkovaním jej kaderníctiev a z poskytnutého úveru s tým, že peniaze, ktoré zarobila, odovzdávala žalovanému. Žalovaný poukázal na svoju podnikateľskú činnosť od roku 1990, ako to opísal vo svojej výpovedi. V rodinnom dome žili spolu žalovaný so svojou manželkou a ich maloletým dieťaťom J., nar. XX.XX.XXXX, od dokončenia stavby v roku 2006.

13.4. Z oznámenia o zrušení trvalého pobytu vyplýva, že potom ako sa žalobkyňa stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností, zrušila žalovanému dňom 15.06.2022 trvalý pobyt s tým, že miestom nového trvalého pobytu žalovaného je Obec Solčany.

13.5. Listom právnej zástupkyne zo dňa 21.06.2022 žalobkyňa vyzvala žalovaného na dobrovoľné vypratanie rodinného domu súp. č. XXX a pozemkov parc. č. 1440/210 a č. 1440/216, a to v lehote do 15 dní od prevzatia tejto výzvy.

13.6. Listom právneho zástupcu žalovaného zo dňa 04.07.2022 žalovaný na výzvu na vypratanie nehnuteľností odpovedal, že v žiadnom prípade neakceptuje mimosúdnou dobrovoľnú výzvu o vypratanie a očakáva, že v tejto veci bude podaná žaloba, ako to hrozí žalobkyňa v jej výzve.

13.7. Žalovaný užíval predmetné nehnuteľnosti do 30.07.2022, keď ako uviedol vo veci, že od 23.07.2022 do 30.07.2022 bol so synom J. na týždennom rekreačnom pobyte a počas tohto pobytu žalobkyňa zariadila to, že vypratala všetky jeho veci z rodinného domu č. 872/50 na dvor (uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v danej veci)

13.8. Z kópie nájomnej zmluvy vyplýva, že žalovaný žije v prenajatej garsónke v Topoľčanoch s dohodnutou dobou nájmu začiatok nájmu 05.09.2022, koniec nájmu 05.11.2023.

13.9. Podľa žalobkyne napriek tomu, že žalovaný od 22.06.2022 reálne vypratávané nehnuteľnosti neužíva, ale zostali mu tam v niekoľkých vreciach osobné veci, na prevzatie ktorých bol vyzvaný, aj sa pre ne dostavil, avšak všetky veci si neodniesol, takže podľa žalobkyne žalovaný nehnuteľnosť stále užíva v rozsahu, že žalobkyňa musí strpieť jeho veci vo svojej nehnuteľnosti.

13.10. Zo spisu TO-10P/43/2022 mal súd za preukázané, že dňa 10.03.2023 podala manželka žalovaného návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému J., nar. XX.XX.XXXX. Zo spisu ďalej vyplýva, že manželstvo bolo uzavreté dňa 15.05.2015. K rozvodu manželstva zatiaľ nedošlo, vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 16.10.2023.

13.11. Zo spisu TO-2C/26/2022 vyplýva, že žalovaný sa podanou žalobou domáhal určenia, že mu vzniklo právo užívania bytu v rodinnom dome v nehnuteľnostiach v katastrálnom území G., zapísaných na Okresnom úrade Topoľčany, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. C č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 346 m², parcela č. XXXX/XXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 154 m² a rodinného domu G. M. XXX na parcele č. XXXX/XXX. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12.01.2023 č.k. 2C/26/2022 – 88 bola žaloba zamietnutá. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.04.2023 č.k. 9Co/46/2023-112 odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. januára 2023 č.k. 2C/26/2022-88 zrušil a konanie zastavil.

14. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (OZ), Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

15. Podľa § 126 ods. 1 OZ, Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

16. Podľa § 712 ods. 1 až 3 OZ, Bytovými náhradami sú náhradný byt, náhradné ubytovanie a prístrešie. Náhradným bytom je byt, ktorý svojou veľkosťou a vybavením zabezpečuje ľudsky dôstojné bývanie nájomcu a členov jeho domácnosti.

Náhradným ubytovaním je byt s jednou obytnou miestnosťou alebo obytná miestnosť v slobodárni, ubytovni alebo v iných zariadeniach určených na trvalé bývanie alebo podnájom v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu u iného nájomcu. Byt alebo obytnú miestnosť môžu užívať viacerí nájomcovia.

17. Podľa § 712c ods. 1 veta prvá OZ, Ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vysťahovať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada.

18. Podľa § 712c ods. 2 OZ, Ustanovenia osobitného zákona o zabezpečení bytovej náhrady a prístrešia platia primerane.

19. Podľa § 713 ods. 1 OZ, Ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvoде jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

20. Podľa § 5 ods. 4 zák. č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami, Zabezpečením bytovej náhrady je pre účely tohto zákona predloženie písomného vyhlásenia osoby, ktorá poskytne náhradný byt alebo náhradné ubytovanie, o tom, že uzavrie zmluvu o nájme alebo podnájme bytu s osobou, ktorá má vypratať byt.

21. Podľa § 853 ods. 1 OZ, Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

22. Podľa § 3 ods. 1 OZ, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa článku 20 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

24. Podľa článku 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

25. Žaloby vymedzené v ustanovení § 126 ods. 1 OZ, ako vlastnícke žaloby, predstavujú osobitné prostriedky ochrany vlastníckeho práva. Z uvedeného ustanovenia vyplývajú dva základné druhy vlastníckych žalôb: a) žaloba na vydanie veci (vindikačná žaloba), b) žaloba na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva (negatívna, zapieracia žaloba). K nim sa pridružuje aj c) žaloba o určenie vlastníckeho práva, ak je na určení naliehavý právny záujem. Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia). Ani preukázaním vlastníckeho práva nemusí byť nárok na ochranu opodstatnený, ak žalovaný má právo na užívaní veci, alebo na zasahovanie do vlastníckeho práva na základe platnej zmluvy, vecného bremena, alebo iných skutočností. Základným predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka (pasívna legitímácia).

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ktoré má žalovaný podľa žaloby vypratať. Vlastníctvo nadobudla na základe darovacej zmluvy, uzavretej s jej dcérou a manželkou žalovaného. Darkyňa uvedené nehnuteľnosti

nadobudla do výlučného vlastníctva po dokončení stavby rodinného domu v roku 2006. V tom čase žila so žalovaným v partnerskom vzťahu a dňa 15.05.2015 uzavreli manželstvo. Aj po uzavretí manželstva žalovaný spolu s manželkou a ich maloletým dieťaťom žili v predmetnom dome, a to do 22.07.2022, keď ako vyplynulo vo veci z vyjadrenia žalovaného, tento od 23.07.2022 do 30.07.2022 bol spolu so synom J. na týždennom rekreačnom pobyte a po jeho návrate sa žalovaný už do rodinného domu nedostal, keď žalobkyňa vypratala veci z rodinného domu na dvor. Časť z nich zostala v dome.

27. Manžel, ktorý za trvania manželstva užíva byt v dome, ktorého vlastníkom je druhý z manželov, odvodzuje svoje právo v tomto byte bývať od existujúceho rodinnoprávneho vzťahu, pretože obsah tohto vzťahu je okrem iného tvorený povinnosťou manželov žiť spolu a vzájomnou vyživovacou povinnosťou manželov. Na tomto základe má manžel – nevlastník právo bývať so svojim manželom v byte, nachádzajúcom sa v dome vo vlastníctve druhého manžela a druhý manžel (vlastník) má povinnosť mu toto bývanie umožniť. Rozvodom manželstva uvedený právny dôvod byvania zaniká a manžel – vlastník sa môže domáhať vypratania bytu. Nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorému rozvodom manželstva zanikol právny dôvod užívania bytu vo vlastníctve druhého manžela a ktorý je preto povinný byt vypratať, nie je v Občianskom zákonníku výslovne upravený, napriek tomu však nemožno dôvodiť, že rozvedenému manželovi v takom prípade bytová náhrada nepatrí. Jeho právne postavenie pri zániku jeho právneho dôvodu byvania musí byť posúdené analogicky, podľa toho ustanovenia OZ, ktoré upravuje právne vzťahy svojim obsahom a účelom najbližšie. Týmto ustanovením je § 713 ods. 1 OZ upravujúci nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, ktorého právny dôvod užívania bytu bol – rovnako ako v prípade manžela užívajúci byt v dome vo vlastníctve druhého z manželov – za trvania manželstva odvodený od existencie manželstva a ktorému rozvodom tento právny dôvod zanikol (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo 1547/2003).

27.1. Rozvedený manžel, ktorý i po zániku manželstva rozvodom zostal bývať v dome vo vlastníctve druhého z manželov, nie je zásadne povinný vypratať byt bez zabezpečenia bytovej náhrady.

28. Žalovaný počas vlastníctva rodinného domu manželkou za trvania ich manželstva odvodzoval svoj právny dôvod byvania v rodinnom dome a jeho užívania od existencie manželstva, teda rodinnoprávneho vzťahu s manželkou, ktorá bola vedená ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností. Tento právny dôvod vo vzťahu k manželke by za trvania vlastníctva manželky trval do rozvodu manželstva, ako vyplýva z dokazovania k rozvodu manželstva zatiaľ nedošlo, avšak manželka žalovaného previedla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam na žalobkyňu, a tak tento právny dôvod zanikol.

29. V danej veci sa žalobkyňa domáha vypratania bytu, tzn. ochrany svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam proti žalovanému, ktorému Ústava SR garantuje základné práva, a to právo na nedotknuteľnosť obdobia.

29.1. Podľa vyjadrenia žalovaného podaná žaloba o vypratanie nehnuteľností je v rozpore so základnými ustanoveniami OZ, vyplývajúcich z § 3 OZ. Výkon práv a povinností podľa tohto ustanovenia predpokladá existenciu práva alebo povinnosti a ak takéto právo alebo povinnosť neexistuje, nemôže ho súd založiť svojim rozhodnutím. Súd môže rozhodnutím výkon práva alebo povinností odoprieť. Citované ustanovenie musí byť vykladané a uplatňované v súlade s Ústavou SR.

29.2. Právo vlastníť majetok, ktorý zaručuje aj právo ho užívať, je zaručené v článku 20 Ústavy. Žalobkyňa sa ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti domáha ochrany svojho vlastníckeho práva. V prípade žalôb o vypratanie bytu je pre posúdenie, či výkon určitého práva alebo povinnosti je, či nie je, v rozpore s dobrými mravmi, je náležité posúdenie záujmu vlastníka, uplatňujúceho ochranu svojho vlastníckeho práva a na druhej strane záujem vypratávaného subjektu, u ktorého sa môže za určitých okolností javiť vypratanie za neprimerane tvrdé (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/53/2015). V prípade stretu vlastníckeho práva a na strane druhej práva na nedotknuteľnosť obdobia, je primárne vecou dokazovania, teda otázkou skutkovou, pri vyhodnocovaní toho, ktorému z uvádzaných práv dať v konkrétnej veci prednosť (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/18/2020).

30. V danej veci sa žalobkyňa domáha vypratania predmetných nehnuteľností, teda ochrany svojho vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, ktorú ochranu jej zaručuje Ústava SR, konkrétne v článku 20, ods. 1. Vlastnícke právo je nedotknuteľné, vlastník má právo na výkon práv s vlastníctvom spojených. Právo vlastníka veci je rozhodovať o spôsobe, aký výkon vlastníctva k veci bude realizovať.

V prejednávanej veci na jednej strane tak existuje vlastnícke právo žalobkyne a na strane druhej právo na nedotknuteľnosť obydľia (článok 21 ods. 1 Ústavy). Vzhľadom na stret týchto práv je potrebné zaoberať sa tým, ktoré právo je možné uprednostniť.

30.1. Medzi stranami nie je sporné, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností na základe darovacej zmluvy uzavretej s jej dcérou, a teda i manželkou žalovaného. Je nesporné tiež, že pôvodnou vlastníčkou týchto nehnuteľností od roku 2006 bola dcéra žalobkyne, teda manželka žalovaného, s ktorým žili v spoločnom vzťahu najskôr ako druh a družka. Ako uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení bolo to od roku 1997, v čase keď mala A. C., I. A. 18 a pol roka. Manželstvo uzavreli následne 15.05.2015. Teda tiež je nesporné, že po dokončení stavby rodinného domu žili spolu žalovaný so svojou vtedajšou partnerkou a neskôr manželkou v tomto dome, až do ukončenia ich spolužitia, ako to vyplýva z dokazovania. Žalovanému svedčilo právo užívania uvedeného rodinného domu a predmetných nehnuteľností ako manžela dcéry žalobkyne.

30.2. V konaní žalobkyňa preukázala aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o vypratanie nehnuteľnosti, teda že je výlučnou vlastníčkou týchto nehnuteľností, ktorých vypratanie požaduje. Taktiež v konaní je preukázaná pasívna legitímácia žalovaného, ktorý sice už v súčasnosti nehnuteľnosť neužíva, ale má v nej uložené svoje veci, ako to vyplýva aj z výpovede žalobkyne.

30.3. Postup žalobkyne spolu s jeho manželkou žalovaný považuje za rozpor s dobrými mravmi a za zneužitie práva. Z ustanovenia § 3 ods. 1 OZ vyplýva, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené zákonné ustanovenie má len aplikačný a interpretačný význam pre výkon subjektívnych občianskych práv a nemá vlastnú normotvornú platnosť. Výkon práv a povinností podľa tohto ustanovenia predpokladá existenciu práva alebo povinnosti a ak takéto právo alebo povinnosť neexistuje, nemôže ho súd založiť svojim rozhodnutím. Súd môže rozhodnutím výkon práva alebo povinnosti odoprieť.

30.4. K rozporu s dobrými mravmi (§ 3 OZ) súd dodáva, že ak výkon vlastníckeho práva realizovaný žalobou na vypratanie bytu, resp. nehnuteľnosti (rodinného domu) je v rozpore s dobrými mravmi, podľa okolností daného prípadu sa prejaví buď určením dlhšej než zákonnej lehoty na vypratanie, viazaním vypratania na poskytnutie prístrešia, či iného druhu náhradného bývania, alebo i zamietnutím žaloby.

30.5. Podľa súdu námietka žalovaného, že konanie žalobkyne je v rozpore s dobrými mravmi a zneužitím práva nie je dôvodná. Zo strany žalobkyne ide len o výkon jej práv, ktorá sa zákonom predpísaným spôsobom (vindikačnou žalobou) domáha ochrany svojho vlastníckeho práva. Takéto konanie nemožno považovať za nezákonné, resp. za zneužitie práva. Žalobkyňa je oprávnená rozhodovať o spôsobe, akým bude výkon svojho vlastníckeho práva realizovať, ktoré nehnuteľnosti potrebuje pre poskytnutie užívania a bývania svojej dcére s jej maloletým synom, pochádzajúcim z manželstva so žalovaným. Za rozpor s dobrými mravmi, resp. za zneužitie práva nemožno považovať samotný vlastnícky prevod predmetných nehnuteľností z dcéry žalobkyne, t.j. manželky žalovaného, na základe darovacej zmluvy. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobkyne k darovaniu vypratávaných nehnuteľností došlo z dôvodu pretrvávajúceho agresívneho správania sa žalovaného k dcére žalobkyne, ako aj k samotnej žalobkyne. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že žalovaný sa dcére vyhrážal, ktorá vyhrážanie oznámila na políciu, kde bola vypočutá. Uvedené potvrdzuje aj dcéra žalobkyne A. C. vo svojej výpovedi ako svedkyňa, keď uviedla, že ako začala rodičom pomáhať žalovanému to začalo vadiť, že sa im venuje, začal ju vyháňať z domu a dňa 04.03.2022 nahlásila na políciu, že sa jej vyhráža smrťou, bála sa o svoj život, a preto sa rozhodla darovať predmetný rodinný dom žalobkyne. Konfliktné situácie potvrdil aj samotný žalovaný vo svojej výpovedi, keď uviedol, že trikrát bol predvolaný na policajný inšpektorát kvôli vyhrážkam manželke i žalobkyne.

30.6. K uprednostneniu vlastníckeho práva žalobkyne oproti právu žalovaného na obydľie súd pristúpil z dôvodu využitia predmetných nehnuteľností pre bývanie dcéry žalobkyne s dieťaťom v rodinnom dome, súvisiace s predchádzajúcimi konfliktnými situáciami medzi žalovaným a dcérou žalobkyne ako svojou manželkou, pre ktoré by nebolo vhodné ďalšie spolužitie v rodinnom dome, a to i z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa, aby vyrastalo vo vhodnejšom prostredí a nie v konfliktnom. Žalovaný v súčasnosti v rodinnom dome nežije, zabezpečil si vlastné bývanie v garsónke, i keď len na dobu určitú.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobe žalobkyne o vypratanie nehnuteľností uvedených v odseku I. tohto rozsudku vyhovel.

32. V prejednávanej veci sa žalovanému odvodzuje právo bývať v predmetnom rodinnom dome od existujúceho rodinnoprávneho vzťahu s manželkou, ako predchádzajúcou vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Rozvodom manželstva uvedený právny dôvod bývania zaniká a manžel vlastník sa môže domáhať vypratania bytu. Žalovanému však uvedené právo zaniklo po tom, ako manželka žalovaného darovala uvedené nehnuteľnosti svojej matke, teda žalobkyňi. Podstatné je však konštatovanie, že tu bolo právo na ktorého základe mohol žalovaný nehnuteľnosti užívať, čo súvisí s tým, že vzhľadom na dôvodnosť žaloby na vypratanie nehnuteľností bolo potrebné posúdiť nárok žalovaného na bytovú náhradu. Pri analogickom použití citovaných zákonných ustanovení žalovaný nemusí tvrdiť a namietiť, že by bez zabezpečenia bytovej náhrady nemal kde bývať a že by tento dôsledok sa javil v danej veci ako neprimerane tvrdý a nespravodlivý. Súd je povinný rozhodnúť o bytovej náhrade i bez návrhu strán sporu. Žalobkyňa by mohla v takom prípade uspieť bez zabezpečenia bytovej náhrady žalovanému len vtedy, pokiaľ by bolo preukázané, že poskytnutie takejto náhrady by v danej veci bolo v rozpore s dobrými mravmi.

32.1. Pri úvahe o tom, či má byť odopreté právo na bytovú náhradu vyplývajúcu zo zákona v prípade, že tomu, kto má nehnuteľnosti vypratať majú právny dôvod pre vlastné bývanie, musí ísť o taký právny dôvod, ktorý je objektívne spôsobilý uspokojiť jeho bytovú potrebu trvale. Napríklad je to v prípade, keď právo nájmu bytu bolo dohodnuté na dobu neurčitú alebo v prípade, že išlo o nájom na dobu určitú, avšak takýto nájom bol dohodnutý opakovane alebo na dlhšiu dobu.

33. V danej veci je aplikovateľný právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR vo veci sp. zn. 3Cdo 43/99 podľa ktorého manžel, ktorý užíval byt v rodinnom dome patriacom druhému manželovi má po rozvode ich manželstva právo na náhradný byt v zmysle § 713 ods. 1 OZ v spojení s § 853 OZ. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo vypratanie bytu nachádzajúceho sa v rodinnom dome, vlastníčkou ktorého bola žalobkyňa. Potom ako žalobkyňa nadobudla vlastníctvo domu zmenila sa situácia v tom smere, že žalovaný svoje právo bývať v byte mal odvodené od práva žalobkyne ako jeho vlastníčky a neskôr ako manžel novej vlastníčky domu. Na daný právny vzťah treba aplikovať analogicky v zmysle § 853 OZ tie ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie, t.j. ustanovenie § 713 ods. 1 OZ, ktoré zakotvuje právo na bytovú náhradu aj iným osobám než nájomcom bytu a predstavuje výnimku zo zásady, že právo na bytovú náhradu prináleží nájomcovi. Bývalý manžel nájomcu služobného bytu je chránený priamo ustanovením § 713 ods. 1 OZ, podľa ktorého nie je povinný sa z bytu vysťahovať, kým mu nie je zabezpečený náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. Analogicky je chránený aj bývalý manžel vlastníka domu, ktorý tiež nie je povinný vysťahovať sa z bytu v rodinnom dome, kým mu nie je zabezpečená bytová náhrada. Táto analogicky poskytnutá ochrana však nie je neobmedzená. Výkon práva na bytovú náhradu nesmie byť totiž v rozpore s dobrými mravmi, v zmysle § 3 ods. 1 OZ, inak môže byť ochrana odopretá. Toľko z rozhodnutia NS SR.

34. Ako vyplýva z vysloveného názoru NS SR sp. zn. 3Cdo 43/99 táto analogicky poskytnutá ochrana však nie je neobmedzená. Výkon práva na bytovú náhradu nesmie byť totiž v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ, inak môže byť ochrana odopretá. Vzhľadom na uvedený názor sa súd s touto otázkou ďalej zaoberal. Podľa žalovaného pre rozhodnutie o jeho nároku na bytovú náhradu treba zohľadniť jeho pričinenie sa o stavbu rodinného domu ako i dĺžku spolužitia so svojou manželkou, t.j. dcérou žalobkyne. Podľa žalovaného to, že bol prinútený nájsť si iné bývanie v garsónke, nie je vyriešenie tejto otázky na bytovú náhradu. Podľa žalobkyne žalovanému nepatrí právo na bytovú náhradu z dôvodov dlhodobého agresívneho správania žalovaného voči žalobkyňi a jej blízkej osobe a pre skutočnosť, že žalovaný má od 22.06.2022 permanentne zabezpečenú bytovú náhradu, ktorú si zabezpečil sám.

34.1. Súd sa preto zaoberal otázkou, či existujú okolnosti zakladajúce rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný vo veci poukazoval na to, že iba on sa podieľal finančne na stavbe rodinného domu, i keď je pravdou určité pričinenie, ako to vyplýva z výpovede svedkov K. H. a A. L.. Na strane druhej svedkyňa A. C., manželka žalovaného, jeho tvrdenia poprela a vo veci uviedla, že všetko ona platila a financovala. Tiež uviedla, že žalovaný v tom čase nepracoval, takže bol v pohotovosti, keď majster, ktorý stavbu staval, niečo potreboval, tak mu to priviezol. Tiež potvrdila, že vyplácal aj robotníkov, keď mu ona

odovzdala všetky peniaze. Vo veci žalovaný nepreukázal hodnoverným spôsobom svoje tvrdenia, že by iba on sa podieľal na financovaní stavby domu.

35. Pre posúdenie veci, z hľadiska § 3 ods. 1 OZ, je potrebné prihliadnuť tak na okolnosti na strane toho, komu sa ukladá povinnosť vypratáť nehnuteľnosti, ale tiež na okolnosti na strane toho, kto sa vypratania domáha. Podľa žalobkyne k aktu darovania zo strany jej dcéry predmetných vypratávaných nehnuteľností došlo pre pretrvávajúce agresívne správanie sa žalovaného, čo uviedla ako jeden z hlavných dôvodov, pre ktoré namieta priznanie bytovej náhrady žalovanému a ako ďalší dôvod uvádza skutočnosť, že žalovaný má zabezpečenú bytovú náhradu, ktorú si zabezpečil sám.

36. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sú dané dôvody, pre ktoré súd môže výnimočne odoprieť žalovanému právo na bytovú náhradu, keď výkon tohto práva súd považuje za rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Žalovanému svedčí bytová náhrada podľa ustanovenia § 713 ods. 1 OZ (v niektorých prípadoch je daná i podľa § 712a ods. 7, 8 OZ). Zistené dôvody pre ktoré súd žalovanému nepriznal právo na bytovú náhradu mal súd za preukázané v súvislosti so správaním sa žalovaného vo vzťahu k žalobkyni a k jeho manželke, teda dcére žalobkyne, tak ako sa tým súd zaoberal v odôvodnení tohto rozsudku v bode 30.5., na ktoré dôvody v tejto časti odkazuje, kde vychádzal z výpovede žalobkyne, svedkyne A. C., ako i samotného žalovaného.

37. Ďalší dôvod pre odopretie práva na bytovú náhradu žalovanému videl súd v tom, že bol a je schopný si zabezpečiť primerané bývanie, keď v súčasnosti žije v garsónke na základe nájomnej zmluvy s dohodnutou dobou nájmu od 05.09.2022 do 05.11.2023, i keď je to na dobu určitú, avšak nakoľko žalovaný nežije vo vypratávanom rodinnom dome od 22.07.2022, z toho svedčí skutočnosť, že je schopný si zabezpečiť náhradné bývanie a tak nie je odkázaný na zabezpečenie bytovej náhrady zo strany žalobkyne, ktoré zabezpečenie spočíva v tom, že ten, kto je povinný zabezpečiť náhradný byt alebo náhradné ubytovanie si splní svoju povinnosť tak, že predloží písomné vyhlásenie osoby, ktorá náhradný byt, alebo náhradné ubytovanie poskytne o tom, že uzavrie zmluvu o nájme alebo podnájme bytu s osobou, ktorá má byt vypratávať. Súd vzhľadom na vyššie uvedené prihliadal na schopnosť samotného žalovaného zabezpečiť si náhradný byt. Preto odoprel žalovanému právo na bytovú náhradu a rozhodol, že na bytovú náhradu nemá právo.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Vzhľadom na úspech žalobkyne v konaní, súd žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby a titulom trov právneho zastúpenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekučné konanie sa začína na návrh. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 1,2 zák. č. 233/1995 Z.z.).

Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu. Na exekučné konanie je kauzálna príslušnosť Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zák. č. 233/1995 Z.z.).